

3 stotis: Pasirodymas Emauso mokiniams

Pasiūlymas: švęsti Mišias.

Skaitinys iš Lk 24, 13–34.

Apmąstymas:

Kodėl švenčiame šv. Mišias?

Kadangi Jėzus mūsų paparašė: „Tai darykite mano atminimui...“

Švęsti Eucharistiją – tai prisiliesti prie Dievo, matyti Jį paslėptą konsekruotos duonos paprastume;

Jėzus tau sako: „Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame“ (Jn 6, 54–56).

Evangelijoje Jėzus tau kalba, o per Komuniją Jis suteikia galią Juo gyventi. Jėzus atsiduoda tau, kad ir tu Jam save atiduotum. Daugelis per Komuniją ateina priimti Jėzų, bet labai retai kuris iš tiesų su Juo susivienija. Būk tikroje bendrystėje su Juo ir iš tiesų jį priimk.

Šventoji Dvasia ir Dievo Žodis: būti Dievo Žodžiu uždegtos širdies

Ir šiandien, jei skaitai Dievo Žodį su Šventąja Dvasia, tavo širdis užsiliepsnoja skaitant tam tikras vietas. Dievo Žodis tikrai buvo įkvėptas. Net jei ir buvo užrašytas konkrečių žmonių, turinčių asmeninius bruožus, Šventoji Dvasia lydėjo jų rašymą. Šventosios Dvasios pateikta Evangelija nėra mumija, bet ugnies laiškas, piešiantis Kristaus paveikslą. Tai meilės žodis, gyvenimo žodis! Ne tušti žodžiai, ne plepalai, bet žodis, kuris vykdo tai, ką sako. Tai Dievo Žodis kuriantis šventuosius.

Šventoji Dvasia ir Eucharistija:

Priimama Eucharistija liepsnoja kaip anglis ir įkaitina visą tavo esybę.

Esti patyrusių švelnų Šventosios Dvasios karštį;

Šventoji Dvasia nužengia ant duonos ir vyno, perkeisdama juos į Kristaus Kūną ir Kraują. Ji pradeda Jėzų lygiai taip, kaip ir Marijos iščiose Apreiškimo metu.

Po konsekracijos Šventoji Dvasia nužengia ir ant tavęs, kaip ir ant kiekvieno susirinkusio brolio bei sesers. Šitaip Šventoji Dvasia iš mūsų visų padaro vieną kūną. Per ją esame bendrystėje su visomis bažnyčiomis: su regimąja Bažnyčia – Dievo tauta, vadovaujama Popiežiaus, vyskupų, ir visa neregimąja Bažnyčia – su visais šventaisiais. Meldžiamės ir už tuos, kurie paliko šį gyvenimą, kad jie būtų priimti į Dievo šviesą.

Eucharistijoje per Šventąją Dvasią sudabartinamas Velykų įvykis – Kristaus mirtis ir prisikėlimas. Pažvelk – koks neįtikėtina didis yra šis įvykis ir vis dėl to koks paslaptingas.

Iš knygos „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!“, Brolis Morkus. Tiberiados bendruomenė 2002 m.

Mąstymą siūlome pabaigti Šv. Augustino malda:

Alsuok many, Šventoji Dvasia, kad aš mąstyčiau, kas šventa.

Uždek mane, Šventoji Dvasia, kad aš daryčiau, kas šventa.

Patrauk mane, Šventoji Dvasia, kad aš mylėčiau, kas šventa.

Paremk mane, Šventoji Dvasia, kad aš vis skleisčiau, kas šventa.

Globok mane, Šventoji Dvasia, kad neprarasčiau, kas šventa.

Amen